Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ "ΝΟΥΜΑ,,

ΤΑ ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΤΟ ΚΑΛΥΒΑΚΙ

Τὸ καλυβάκι τὸ φτωχὸ
τοῦ κάμπου εἶναι παλάτι
κ' ἔχει στολίδια του τρανὰ
μιὰ λεύκα, ἕνα ἐλάτι.

Κι ὁ γεωργός, ποὺ κατοικεῖ
μὲ τὰ μικρὰ παιδιά του,
ἄλλο δὲν ἔχει σὰν αὐτὸ
καμάρι του ἐκεῖ κάτου.

Τὸ καλοκαῖρι ποὺ ξανθό
μεστώνει ἐκεῖ σιτάρι,
τὸ καλυβάκι τὸ βλογᾶ
κάποια οὐράνια χάρη.

Τὸ καλυβάκι, ὅταν βροντᾶ
κ' ἐκεῖνο ὁλόρθο στέκει,
τὸ προστατεύει ἕνας Θεὸς
ἀπὸ τ' ἀστροπελέκι.

(Ἀπηλιώτης) ΣΤΕΛΙΟΣ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

Ο ΚΟΚΟΣ ΚΑΙ Η ΚΙΚΗ

Ὁ Κοκὸς χωρὶς μυαλὰ
λέγει στὴν Κικὴ τρελλά :
—Παίζουμε τὸ τόπι ;
—Ἔλα πρῶτα ἐδῶ κοντά,
νὰ διαβάσεις, τἀπαντᾶ·
παίζουμε κατόπι.

Ποῦ ν' ἀκούσει ὅμως αὐτός !
Πάει στὸν κῆπο πεταχτός·
τόσο δὲν τὸν νοιάζει.
Κι' ὁ μπαμπᾶς σὰν ἦρθ' ἐκεῖ,
βρῆκε μόνη τὴν Κικὴ
μέσα νὰ διαβάζει.

Πιάνει τότε τὸν Κοκό,
τὸν ἀφίνει νηστικὸ
κ' ἔξω ἀπ' τὸ τραπέζι.
Κοὶ τὸν ἔμαθε μ' αὐτὰ
τὴ δουλειά του νὰ κοιτᾶ
κ' ὕστερα νὰ παίζει.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΘΩΜΑΣ

Εἶδες τὸ μικρὸ Θωμᾶ,
ποὺ ὅλο τρένει στὴ μαμά,
ὅταν εἶναι νὰ συνάξει
τὸ μαλλί, γιὰ τὸ μετάξι ;

Ἡ μητέρα γελαστὴ
τοῦ τεντώνει τὴν κλωστὴ
κι ὁ Θωμᾶς τραβᾶ μὲ χάρη
καὶ τυλίγει τὸ κουβάρι.

—Τύλιγε, παιδί, γορνὰ
τὰ κουβάρια σὰν αὐνά,
κ' ἡ μαννοῦλά σου πέντ' ἕξη
φανελλίτσες θὰ σοῦ πλέξει.

Ὁ γειτώνας ὁ βαρὺς
μὲ τὰ χιόνια - τί θαρρεῖς; -
δὲ θ' ἀργήσει νὰ κατέβει·
κι ὁ κακὸς δὲ χωρατεύει.

(Σιφανὸ) ΣΤΕΛΙΟΣ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

ΤΟ ΡΟΛΟΪ

Τὸ ρολόϊ τοῦ τοίχου μας
σ' ἕνα κάδρο πλάϊ
τίκι τὰκ ἀδιάκοπα
τὸν καιρὸ μετράει.
Κ' ἡ καμπάνα του ἡ παλιὰ
μᾶς ξυπνᾷ γιὰ τὴ δουλειά.

Μιὰ φορὰ τὸ κούρντιζε
τοῦ παπποῦ τὸ χέρι
καὶ γι' αὐτὸ τὰ λόγια του
τἄμαθε καὶ ξέρει
ὁὰν παπποῦς μ' ἄσπρα μαλλιὰ
νὰ μιλάει γιὰ τὴ δουλειά.

Τὸ παλιὸ ρολόϊ μας
—τίκι τάκ χτυπάει.
Κάνετε πιὸ γλήγορα
κι ὁ καιρὸς περνάει.
Κι εἶναι μόνος βασιλιᾶς
κάθε φίλος τῆς δουλειᾶς.

ΚΕΝΤΗΜΑ

Κάθεται ἡ Λιλίκα στὴ βεράντα
κ' ἔχει τὸ γατάκι της κοντά·
κ' ἕνα καλαθάκι μὲ γιρλάντα
παίρνει στὴν ποδιά της καὶ κεντᾶ.

Λάμπει στὸ χεράκι τὸ βελόνι,
ψέλνουν τὰ γειλάκια ποὺ καὶ πού·
κ' ἔτσι σὲ λιγάκι νά, τελειώνει
μιὰ σκουφίτσα μαύρη τοῦ παππού.

Κάτω μαργαρίτες στὰ χωράφια
φαίνονται μ' ὁλόλευκη στολή.
Τέτοιες μαργαρίτες μὲ χουσάφια
κέντησε στὴ σκούφια κ' ἡ Λιλή.

Η ΧΕΛΙΔΟΝΟΦΩΛΙΑ

Μιὰ φορὰ σὲ κάποια στέγη
δυὸ γαρούμενα πουλιά,
δυὸ σπαθάτα χελιδόνια
πῆγαν κ' ἔχτισαν φωλιά.

Κ' ἕνα χέρι, τέτοιο χέρι,
ποὺ δὲν πόνεσε σταλιά,
πάει στὴ στέγη κάποια μέρα
καὶ γκρεμίζει τὴ φωλιά.

Καὶ τὰ δυὸ τὰ χελιδόνια
σὰ γυρίσαν στὴ φωλιά,
πιὰ δὲ βρῆκαν τὰ καημένα
τὰ μικράκια τους πουλιά.

Στὸ κακὸ τὸ σπίτι τώρα,
ποὺ χαλάσαν τὴ φωλιά,
δὲν πηγαίνουν πιὰ πουλάκια,
δὲν ἀκοῦς γλυκολαλιά.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ
(Ἀλκαῖος)